

МЕРЧАНДАЙЗЕР L'ORÉAL І МЕРЧАНДАЙЗИНГ

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 13

Того вечора я прибув точно вчасно за вказаною адресою й застав там близько двадцяти людей, які проходили ту саму процедуру, що і я, — прийшли вчитися, а наприкінці піти з довідкою про відвідування, яка для багатьох означала б звання й бали.

Перший день був колом знайомств — хто ми, звідки, — і серед присутніх були людина зі Standa, людина з Upim, людина з державної залізниці, з місцевого телеканалу, оптик, продавець фруктів, бізнес-консультант, торговий агент із сирів і я.

Я спитав себе, у що я вплутався, але я вже заплатив, і, як дурень, вирішив, що забив собі автогол, — принаймні спершу, поки не дочекаюся, як усе розвиватиметься.

Інструкторів було троє, дві жінки й чоловік, середній вік близько тридцяти п'яти, з таким досвідом, що добре виглядає в резюме, але не обов'язково означає справжні навички.

Їх набрали через Amazon і LinkedIn, і для них було предметом великої гордості й престижу бути частиною середовища міжнародної компанії й мати змогу сказати: ми тут викладаємо.

Другого дня вони почали показувати слайди PowerPoint — я ніби повернувся на одну зі своїх нарад у Gillette, — але я зберігав спокій, вирішив спершу зрозуміти, а судити потім.

Третього дня з'явився один із директорів школи й вирішив, що добре було б виділити мене й допитувати перед усіма, майже ніби намагаючись загнати мене в кут, — хоча я не міг збагнути чому.

Він був менеджером у BIC FRANCE і зневажав Gillette та всіх, хто був із ним пов'язаний, прямо чи опосередковано.

Четвертого дня він повернувся з жінкою, генеральною директоркою міжнародної компанії, яка керувала школою та її курсами. Вона підійшла до моєї партії, підсунула табурет і сіла поруч зі мною. Вона нічого не казала, лише дивилася на нотатки, які я робив у зошиті, — самі трикутники, жодних справжніх нотаток.

До завершення курсу лишалося ще два дні. Усі були задоволені й мотивовані, і коли обговорення за круглим столом дійшло до мене, мене спитали, що я думаю.

Нічого, відповів я, і вся зала замовкла.

Останнього дня ми мали розписатися, щоб усе закрити, і забрати довідки про відвідування — сам диплом мав прийти поштою, — і, розписавшись, я попрощався й пішов.

Я зупинився перед церквою й зайшов. Вона була повна, ішла меса, і курс навчив мене того, чого я не знав: справжніми майстрами мерчандайзингу були священники. Вони продавали так, що ніхто цього навіть не помічав, і були в цьому вправні саме тому, що навіть не виставляли товар.

Я витратив чималі гроші, а треба було лише читати історію, як і радив мені батько. Яка помилка — не послухати його.

Ferdinando